

Ad Bened.  
Ant. 1. g  
(*ré-la*)



Mu- li- e- res \* se- den- tes ad mo- nu- mén-



tum la- men- ta- bân- tur, flé- ntes Dó- mi- num.



E u o u a e.

*Cant.* Benedictus Dóminus Deus Israel. 538.

*Deinde*  $\bar{y}$ . Christus factus est. *cum reliquis*, 539.

#### IN VIGILIA PASCHAE.

*Dicitur Nona, Sacerdotes, assistantibus sibi Ministris cum Cruce, aqua benedicta, et incenso, ante portam Ecclesiae, si commode potest, vel in ipso aditu Ecclesiae, benedicti novum ignem, dicens :*

$\bar{y}$ . Dóminus vobiscum. *R.* Et cum spiritu tuo.

*Orémus.*

**D**eus, qui per Filium tuum, angularem scilicet lapidem, claritatis tuae ignem fidei tuis contulisti : productum e silice, nostris profuturum usibus, novum hunc ignem sancti  $\bar{y}$ fica : et concede nobis, ita per haec festa paschalia caelestibus desiderijs inflammarí ; ut ad perpetuae claritatis, puris mentibus, valeamus festa pertingere. Per eundem Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

*Orémus.*

**D**omine Deus, Pater omnipotens, lumen indeficiens, qui es conditor ómnium luminum : bene  $\bar{y}$ dic hoc lumen, quod a te sanctificatum atque benedictum est, qui illuminasti omnem mundum : ut ab eo lumine accendámur, atque illumina-

*Deinde benedicit quinque grana incensi ponenda in Cereis, dicens absoluit hanc Orationem :*

**V**eniát, quaesumus omnipotens Deus, super hoc incensum larga tuae benedictionis infusio : et hunc nocturnum splendorem invisibilis regenerátor accende ; ut non solum sacrificium, quod hac nocte litatum est, arcana luminis tui

admixtione refulgeat ; sed in quocumque loco ex hujus sanctificationis mysterio aliquid fuerit deportatum, expulsa diabólica fraudis nequitia, virtus tuae majestatis assistat. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

*Tum ordinatur Processio ad chorum. Diaconus accendens candelas in summitate arundinis, postquam ter decantat in processu, singulis vicibus elevando alterus vocem :*



Lumen Christi. *R.* Dé- o grá- ti- as.

*Deinde, postquam accepit benedictionem, cantat :*

**E**xultet jam Angélica turba caelórum : Exultent divina mysteria : et protanti Regis victoria, tuba insonet salutáris. Gáudeat et tellus tantis irradiata fulgóribus : et aetérni Regis splendóre illustráta, totius orbis se sentiat amisse caliginem. Laetatur et mater Ecclesia, tanti luminis adornáta fulgóribus : et magnis populórum vóribus haec aula resultet. Quapropter astántes vos, fratres caríssimi, ad tam miram hujus sancti luminis claritatem, una mecum, quaesodo omnipoténtis misericórdiam invocáte. Ut qui me non meis méritis intra Levítarum número dignátus est aggregáre : luminis sui claritatem infundens, Cerei hujus laudem implére perficiat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium suum : qui cum eo vivit et regnat in unitáte Spiritus Sancti Deus.

*Per omnia saecula saeculórum. R.* Amen.

$\bar{y}$ . Dóminus vobiscum.

*R.* Et cum spiritu tuo.

$\bar{y}$ . Súrsum córda.

*R.* Habémus ad Dóminum.

$\bar{y}$ . Grátias agámus Dómino Deo nóstro.

*R.* Dignum et iústum est.

**V**ere dignum et justum est, invisibilem Deum Patrem omnipoténtem, Filiumque ejus unigenitum, Dóminum nostrum Jesum Christum, toto cordis ac mentis affectu, et vocis ministerio personare. Qui pro nobis aetérno Patri, Adae debitum solvit : et vétérus piáculi cautionem pio cruóre detersit. Haec sunt enim festa paschalia, in quibus verus ille Agnus occiditur, cujus sanguine pestes fidélium consecrántur. Haec nox est, in qua primam patres nostros filios Israel eductos de Aegypto, mare Rubrum sicco vestigio transire fecisti. Haec igitur nox est, quae peccatórum ténébras, columnae illuminatione purgávit. Haec nox

est, quae hódie per univérsum mundum, in Christo credéntes, a vitis saeculi, et caligine peccatórum segregátos, reddit grátiae, sociat sanctitáti. Haec nox est, in qua destructis vinculis mortis, Christus ab inferis victor ascendit. Nihil enim nobis nasci profuit, nisi redimi profusisset. O mira circa nos tuae pietátis dignátio ! O inaestimábilis dilectio caritátis : ut servum redimeres, Filium tradidisti ! O certe necessariam Adae peccátum, quod Christi morte delétum est ! O felix culpa, quae talem ac tantum méritum habere Redemptórem ! O vere beáta nox, quae sola mérit scire tempus et horam, in qua Christus ab inferis resurrexit ! Haec nox est, de qua scriptum est : Et nox sicut dies illuminábitur : Et nox illuminatio mea in deliciis meis. Hujus igitur sanctificatio noctis fugat scélera, culpas lavat : et reddit innocentiam laetitia, et maestis laetitiam. Fugát ódia, concórdiam parat, et curvat impéria.

*Hic Diaconus infigit quinque grana incensi benedicti in Cereis, in modum Crucis.*

1

4 2 5

3

In hujus igitur noctis grátia, suscipe sancte Pater, incénsi hujus sacrificium vespertinum : quod tibi in hac Cerei oblatione solémni, per ministrórum manus de opéribus apum sacrosáncta reddidit Ecclesia. Sed jam columna hujus praecónia nóvum, quam in honórem Dei rutilans ignis accéndit.

*Hic Diaconus accendit Cereum.*

Qui licet sit divisus in partes, mutuati tamen luminis detriménta non novit. Alitur enim liquántibus ceris, quas in substantiam pretiosae hujus lámpadis, apis mater edúxit.

*Hic accenduntur lampades.*

O vere beata nox, quae exspoliavit Aegyptios, ditavit Hebraeos: Nox, in qua terris caelestia, humanis divina junguntur. Oramus ergo te, Domine: ut Cércrus iste in honorem tui nominis consecratus, ad noctis hujus caliginem destrudam, indeficiens perseveret. Et in odorem suavitatis acceptus, supernis luminariibus miscetur. Flammam ejus lucifer matutinus inveniat. Ille, inquam, lucifer, qui nescit occasum. Ille, qui re-

*Postea leguntur Prophetiae.*

### Prophetia I.

**I**N principio creavit Deus caelum, et terram. Terra autem erat inanis et vacua, et tenebrae erant super faciem abyssi: et Spiritus Dei ferebatur super aquas. Dixitque Deus: Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit Deus lucem quod esset bona: et divisit lucem a tenebris. Appellavitque lucem Diem, et tenebras Noctem: factumque est vespere et mane, dies unus. Dixit quoque Deus: Fiat firmamentum in medio aquarum: et firmamentum, divisitque aquas quae erant sub firmamento, ab his quae erant super firmamentum. Et factum est ita. Vocavitque Deus firmamentum, Caelum: et factum est vespere et mane, dies secundus. Dixit vero Deus: Congregentur aquae, quae sub caelo sunt, in locum unum: et appareat arida. Et factum est ita. Et vocavit Deus aridam, Terram, congregationesque aquarum appellavit maria. Et vidit Deus quod esset bonum, et ait: Germinet terra herbam virentem, et facientem semen, et lignum pomiferum faciens fructum juxta genus suum, cujus semen in semetipso sit super terram. Et factum est ita. Et protulit terra herbam virentem, et facientem semen juxta genus suum, lignumque faciens fructum, et habens unumquodque sementem secundum speciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est vespere et mane, dies tertius. Dixit autem Deus: Fiant luminaria in firmamento caeli, et dividant diem ac noctem, et sint in signa et tempora, et dies et annos: ut luceant in firmamento caeli, et illuminent terram. Et factum est ita. Fecitque Deus duo luminaria magna: vobis omnem herbam afferentem semen

gressus ab inferis, humano generi servus illixit. Precamur ergo te, Domine: ut nos famulos tuos, omnique clerum, et devotissimum populum: una cum beatissimo Papa nostro *N.* et Antistite nostro *N.* quiete temporum concessa, in his paschaliibus gaudiis, assidua protectione regere, gubernare, et conservare digneris. Per eundem Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus: per omnia saecula saeculorum. *R.* Amen.

*Gen. I. et 2.*

luminare majus, ut praeesset diei, et luminare minus, ut praeesset nocti: et stellae. Et posuit eas in firmamento caeli, ut lucerent super terram, et praesent diei ac nocti, et dividerent lucem ac tenebras. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est vespere et mane, dies quartus. Dixit etiam Deus: Prodeant aquae reptile animae viventis, et volatile super terram sub firmamento caeli. Creavitque Deus cete grandia, et omnem animam viventem atque motabilem, quam produxerant aquae in species suas, et omne volatile secundum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum. Benedixitque eis, dicens: Crescite, et multiplicamini, et replete aquas maris: avésque multiplicentur super terram. Et factum est vespere et mane, dies quintus. Dixit quoque Deus: Prodicat terra animam viventem in genere suo: jumenta, et reptilia, et bestias terrae secundum species suas. Factumque est ita. Et fecit Deus bestias terrae juxta species suas, et jumenta, et omne reptile terrae in genere suo. Et vidit Deus quod esset bonum, et ait: Faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram: et praesit piscibus maris, et volatilibus caeli, et bestiis, universaque terrae, omnique reptili quod movetur in terra. Et creavit Deus hominem ad imaginem suam: ad imaginem Dei creavit illum, masculum et feminam creavit eos. Benedixitque illis Deus, et ait: Crescite et multiplicamini, et replete terram, et subjicite eam, et dominamini piscibus maris, et volatilibus caeli, et universis animantibus, quae moventur super terram. Dixitque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferentem semen

super terram, et universa ligna quae habent in semetipsis sementem generis sui, ut sint vobis in escam: et cunctis animantibus terrae, omnique volucris caeli, et universis quae moventur in terra, et in quibus est anima vivens, ut habeant ad vescendum. Et factum est ita. Viditque verso opere quod patriarat.

*Sacerdos. Orémus. Diaconus. Flectamus genua. Subdiaconus. R.* Levate.

### Oratio.

**D**eus qui mirabiliter creasti hominem, et mirabilis redemisti: da nobis, quaesumus, contra oblectamenta peccati, mentis ratione persistere: ut mereamur ad aeterna gaudia pervenire. Per Dñm-

### Prophetia II.

*Gen. 5. 6. 7. et 8.*

**N**OE vero cum quingentorum esset annorum, genuit Sem, Cham, et Japheth. Cumque coepissent homines multiplicari super terram, et filias procreassent, videntes filii Dei filias hominum quod essent pulchrae, acceperunt sibi uxores ex omnibus, quas elegerant. Dixitque Deus: Non permanebit spiritus meus in homine in aeternum, quia caro est: eruntque dies illius centum viginti annorum. Gigantes autem erant super terram in diebus illis. Postquam enim ingressi sunt filii Dei ad filias hominum, illaeque genuerunt, isti sunt potentes a saeculo viri famosi. Videns autem Deus quod multa malitia hominum esset in terra, et cuncta cogitatio cordis intenta esset ad malum omni tempore, paenitit eum quod hominem fecisset in terra. Et tactus dolore cordis intrinsecus: Delébo, inquit, hominem, quem creavi, a facie terrae, ab homine usque ad animantia, a reptili usque ad volucres caeli: paenitet enim me fecisse eos. Noe vero invenit gratiam coram Domino. Hae sunt generationes Noe: Noe vir justus atque perfectus fuit in generationibus suis, cum Deo ambulavit. Et genuit tres filios, Sem, Cham et Japheth. Corrupta est autem terra coram Deo, et repléta est iniquitate. Cumque vidisset Deus terram esse corruptam (omnis quippe caro corruperat viam suam super terram), dixit ad Noe: Finis universae carnis venit coram me: repléta est terra iniquitate a facie eorum, et ego disperdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis laevigatis: mansuinculas in arca facies, et bitumine intrinsecus, et extrinsecus. Et sic facies eam: Trecentorum cubitorum erit

longitudo arcae, quinquaginta cubitorum latitudo, et triginta cubitorum altitudo illius. Fenestram in arca facies, et in cubito consummabis summam ejus: ostium autem arcae pones ex latere in ea. Ecce coenacula, et tristega facies in ea. Ecce ego aduicam aquas diluvi super terram, ut interficiam omnem carnem, in qua spiritus vitae est subter caelum. Univera quae in terra sunt, consumentur. Porro namque foetus meum tecum: ingredieris arcam tu et filii tui, uxor tua, et uxores filiorum tuorum tecum. Et ex cunctis animantibus universae carnis bina induces in arcam, ut vivant tecum: masculini sexus et femini. De volucris juxta genus suum, et de jumentis in genere suo, et ex omni reptili terrae secundum genus suum: bina de omnibus ingredierunt tecum, ut possint vivere. Tolles igitur tecum ex omnibus escis, quae mandari possunt, et comportabis apud te: et erunt tam tibi, quam illis in cibum. Fecit igitur Noe omnia, quae praecerat illi Deus. Erátque sexcentorum annorum quando diluvii aquae inundaverunt super terram. Rupti sunt omnes fontes abyssi magnae, et cataractae caeli apertae sunt: et facta est pluvia super terram quadraginta diebus et quadraginta noctibus. In articulo diei illius ingressus est Noe, et Sem, et Cham, et Japheth filii ejus: uxor illius, et tres uxores filiorum ejus cum eis in arcam: ipsi, et omne animal secundum genus suum, universaque jumenta in genere suo, et omne quod movetur super terram in genere suo, cunctumque volatile secundum genus suum. Porro arca ferebatur super aquas. Et aquae praevaluerunt

nis super terram : opertique sunt omnes montes excelsi sub universo caelo. Quindécim cúbitis altior fuit aqua super montes, quos operuerat. Consumptaque est omnis caro quae movebatur super terram volucrum, animantium, bestiarum omniumque reptilium, quae reptant super terram. Remansit autem solus Noë, et qui cum eo erant in arca. Obtinueruntque aquae terram centum quinquaginta diebus. Recordatus autem Deus Noë, cunctorumque animantium, et omnium iumentorum, quae erant cum eo in arca, adduxit spiritum super terram, et imminutae sunt aquae. Et clausi sunt fontes abyssi, et cataractae caeli : et prohibitae sunt pluviae de caelo. Reversaque sunt aquae de terra euntes et redeuntes : et cooperunt minui post centum quinquaginta dies. Cumque transissent quadraginta dies, aperiens Noë fenestram arcae, quam fecerat, dimisit corvum : qui egrediebatur, et non revertatur, donec sicarentur aquae super terram. Emisit quoque columbam post eum, ut videret si jam cessassent aquae super faciem terrae. Quae cum non invenisset ubi requiesceret pes ejus, reversa est ad eum in arcam : aquae enim erant

Orémus. Flectamus génua. *R.* Leváte.

#### Oratio.

**D**eus, incommutabilis virtus, et lumen aeternum : respice propitius ad totius Ecclesiae tuae mirabile sacramentum, et opus salutis humanae, perpetuae dispositionis effectu tranquillius operare : totiusque mandus experiatur et videatur.

#### Propheta III.

**I**n diebus illis : Tentavit Deus Abraham, et dixit ad eum : Abraham, Abraham. At ille respondit : Adsum. Ait illi : Tolle filium tuum unigenitum, quem diligis, Isaac, et vade in terram visionis : atque ibi offeres eum in holocaustum super unum montium quem monstrávero tibi. Igitur Abraham de nocte consurgens, stravit ásinum suum : ducens secum duos juvenes, et Isaac filium suum. Cumque concidisset ligna in holocaustum, abiit ad locum quem praeceperat ei Deus. Die autem tertio, elevatis oculis, vidit locum procul : dixitque ad pueros suos : Exspectate hic cum ásino : ego et puer illic usque properantes, postquam adoraverimus, revertentur

super universam terram : extenditque manum, et apprehensam intulit in arcum. Expectatus autem ultra septem diebus ásini, rursus dimisit columbam ex arca. At illa venit ad eum ad vesperam, portans ramum olivae viréntibus foliis in ore suo. Intellexit ergo Noë quod cessassent aquae super terram. Expectavitque nihilominus septem álios dies : et emisit columbam, quae non est reversa ultra ad eum. Jactatus est autem Deus ad Noë, dicens : Egrédere de arca, tu et uxor tua, filii tui et uxores filiorum tuorum tecum. Cuncta animántia quae sunt apud te, ex omni carne, tam in volatilibus, quam in bestiis et universis reptilibus, quae replant super terram, educ tecum, et ingredimini super terram : creáscite et multiplicamini super eam. Egressus est ergo Noë, et filii ejus : uxor filius, et uxores filiorum ejus cum eo. Sed et omnia animántia, jumenta, et reptilia quae replant super terram secundum genus suum, egressa sunt de arca. Aedificavit autem Noë altare Dómino : et tollens de cunctis pecoribus et volúcribus mundiis, obtulit holocausta super altare. Odonatusque est Dóminus odorem suavitatis.

dejecta érigi, inveterata renovári, et per ipsum redire omnia in integrum, a quo sumpsere principium : Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum : Qui tecum vivit et regnat.

*Gen. 22.*

ad vos. Tulit quoque ligna holocausti, et imposuit super Isaac filium suum : ipse vero portabat in manibus ignem et gladium. Cumque duo pergerent simul, dixit Isaac patri suo : Pater mi. At ille respondit : Quid vis filii? Ecce, inquit, ignis et ligna, ubi est victima holocausti? Dixit autem Abraham : Deus providébit sibi victimam holocausti, fili mi. Pergébant ergo pariter : et venerunt ad locum quem osténderat ei Deus, in quo aedificavit altare, et desuper ligna composuit : cumque alligasset Isaac filium suum, posuit eum in altare super struem lignorum. Extenditque manum, et arripuit gladium, ut immoláret filium suum. Et ecce Angelus Domini de caelo clamavit

dicens : Abraham, Abraham. Qui respondit : Adsum. Dixitque ei : Non extendas manum tuam super puerum, neque facias illi quidquam : nunc cognovit quod times Deum, et non pepercisti unigenito filio tuo propter me. Levavit Abraham oculos suos, viditque post tergum arietem inter vepres haerentem cornibus, quem assumens obtulit holocaustum pro filio. Appellavitque nomen loci illius, Dóminus videt. Unde usque hodie dicitur : In monte Dóminus vidébit. Vocavit autem Angelus Dómini

Orémus. Flectamus génua. *R.* Leváte.

#### Oratio.

**D**eus, fidélium Páter summe, qui in toto orbe terrarum, promissionis : sicut jurásti, génium effícis patrem ; da tuae filios diffusa adoptionis grátia multiplicas : et per paschale sacramentum,

#### Propheta IV.

**I**n diebus illis : Factum est in vigilia matutina, et ecce respiciens Dóminus super castra Aegyptiorum per columnam ignis et nubis, interfecit exercitum eorum : et subvertit rotas currum, ferébanturque in profundum. Dixérunt ergo Aegyptii : Fugiamus Israël : Dóminus enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dóminus ad Móysen : Exténde manum tuam super mare, et revertántur aquae ad Aegyptios super currus et equites eorum. Cumque extendisset Móyses manum contra mare, reversum est primo diluculo ad priorem locum : fugientibusque Aegyptiis occurrerunt aquae, et involvít eos Dóminus in médiis fluctibus :

*Exodi 14. f. et 15.*

Reversaetque sunt aquae, et operuerunt currus et equites cuncti exercitus Pharaonis, qui sequentes ingressi fuerant mare : nec unus quidem superfuít ex eis. Filii autem Israel perrexerunt per médium sicci maris, et aquae eis erant quasi pro muro a dextris et a sinistris : liberavitque Dóminus in die illa Israel de manu Aegyptiorum. Et viderunt Aegyptios mortuos super litus maris, et manum magnam quam exercéerat Dóminus contra eos : timuitque pópulus Dóminum, et crediderunt Dómino, et Móysi servo ejus. Tunc cecinit Móyses et filii Israel carmen hoc Dómino, et direrunt :

(M. M.  $\frac{1}{2}$  = 160.)

Tract.

8.

(sol.-do)

cit in má-re: ad-jú-tor

et pro-té-ctor fá-ctus est mí-hi in sa-lú-tem.

¶. Hic Dé-us mé-us, et ho-no-rá-bo é-i, et ex-al-tá-bo é-um.

¶. Dó-mi-nus cón-te-rens béli-la: Dó-mi-nus \* nó-men est il-li.

Orémus. Flectámus gēnuā. R̄. Leváte.

Oratio.

**D**Eus, cujus antiqua miracula etiam per aquam regenerationis operáris : praesta ; ut in Abrahae filios, et in Isaacum quod uni pópulo, a persecutione Aegyptiaca liberándo, dexteræ tuæ potentia contulisti, id in salutem gēntium

Prophetiā V.

**H**aec est hereditas servórum Dómini, emite, et comédite : venite, emite et justitia eórum apud me, dicit Dóminus. Omnes stientes venite ad aquas : et qui non habétis argéntum, properáte, argéntum non in pánibus, et fabórem

vestrum non in saturitáte? Audite audiétes me, et comédite bonum, et delictábitur in crassitudine ánima vestra. Inclináte aurem vestram, et venite ad me : audite, et vivet ánima vestra, et feriam vobiscum pactum sempiternum, miserórdias David fideles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac pæceptórem gēntibus. Ecce gentem, quam nesciábas, vocábis : et gentes, quæ te non cognóverunt, ad te current propter Dóminum Deum tuum, et sanctum Israel, quia gloriificávit te. Quærite Dóminum, dum inveniri potest : invocáte eum, dum prope est. Derelinquat impius viam suam, et vir iniquus cogitationes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur

Orémus. Flectámus gēnuā. R̄. Leváte.

Oratio.

**O**mnipotens sempitérne Deus, multiplicata in honórem nóminis tui, quod patrum fidei spondesti : et promissionis filios sacra adoptióne diláta ; ut, quod

Prophetiā VI.

**A**udi Israel mandata vitæ : áuribus percípe, ut scias prudentiam. Quid est Israel quod in terra inimicórum es? inveterásti in terra aliéna, conquinátus es cum mórtuis : deputátus es cum descendéntibus in infernum. Dereliquisti fontem sapientiæ. Nam si in via Dei ambulásses, habitásses útique in pace sempitérna. Disce ubi sit prudentia, ubi sit virtus, ubi sit intellectus : ut scias simul ubi sit longiturnitas vitæ et victus, ubi sit lumen oculórum, et pax. Quis invenit locum ejus? et quis intrávit in thesauros ejus? Ubi sunt principes gēntium, et qui dominantur super béstias, quæ sunt super terram? qui in ávibus caeli ludunt, qui argéntum thesaurizant, et aurum, in quo confidunt hómines, et non est finis acquisitionis eórum? qui argéntum fábricant et solliciti sunt, nec est inventio óperum illórum? Extermináti sunt, et ad inferos descendunt, et álji loco eórum surrexerunt. Juvenes viderunt lumen, et habitáverunt super terram : viam autem disciplinae ignoráverunt, neque intellexerunt sémitas ejus, neque filii eórum susceperunt eam, a facie ipsórum longe facta est : non est audíta in terra Chanaan, neque visa est in Theman. Filii quoque Agar, qui exquirunt prudentiam, quæ de terra est,

ejus, et ad Deum nostrum : quóniam multus est ad ignoscéndum. Non enim cogitationes meae cogitationes vestrae : neque viae vestrae, viae meae, dicit Dóminus. Quia sicut exaltántur caeli a terra, sic exaltátae sunt viae meae a viis vestris, et cogitationes meae a cogitationibus vestris. Et quómmodo descendit imber, et mix de caelo, et illic ultra non revertitur, sed inébríat terram, et infundit eam, et germináre eam facit, et dat semen serébiti, et panem comedénti : sic erit verbum meum, quod egrediétur de ore meo : non revertétur ad me vacuum, sed fáciat quaecúmque vólui, et prosperábitur in his, ad quæ misi illud : dicit Dóminus omnipotens.

priores sancti non dubitáverunt futúrum, Ecclesiá tua magna jam ex parte cognóscat implétum. Per Dóminum.

Baruch. 3. b.

negotiátiores Merrhae, et Theman, et fabulatóres, et exquisitiores prudentiæ, et intelligéntiæ : viam autem sapientiæ nesciérunt, neque commemoráti sunt sémitas ejus. O Israel quam magna est domus Dei, et ingens locus possessiónis ejus! Magnus est, et non habet finem : excelsus et imménsus. Ibi fuerunt géntes nomináti illi, qui ab initio fuerunt, statúra magna, scientes bellum. Non hos elegit Dóminus, neque viam disciplinae invenerunt : propterea perierunt. Et quóniam non habuerunt sapientiam, interierunt propter suam insipientiam. Quis ascendit in caelum, et accepit eam, et eduxit eam de núbibus? Quis transfretávit mare, et invenit illum? et attulit illum super aurum electum? Non est qui possit scire vias ejus, neque qui exquirat sémitas ejus : sed qui scit universa, novit eam, et adinvenit eam prudentia sua : qui praeeparávit terram in aeterno tempore, et replévit eam pecúibus et quadrupédibus : qui emittit lumen, et vadit : et vocávit illud, et obédit illi in tremóre. Stellae autem dedérunt lumen in custódiis suis, et laetatae sunt : vocatae sunt. et díxerunt : Adsumus : et luxérunt eum jucunditate, qui fecit illas. Hic est Deus noster, et non aestimábitur álus adversus eum. Hic adinvenit omnem viam

disciplinæ, et tradidit illam Jacob puero suo, et Israel dilecto suo. Post hæc in

Orémus. Flectamus génua. R. Leváte.

#### Oratio.

**D**eus, qui Ecclesiam tuam semper génitum vocatione multiplicas : concede propitius ; ut quos aqua baptismatis

#### Propheta VII.

**I**N diæbus illis : Facta est super me manus Dómini, et eduxit me in spiritu Dómini : et dimisit me in médio campi, qui erat plenus óssibus : et circumduxit me per ea in gyro : erant autem multa valde super faciem campi, sícque vehementer. Et dixit ad me : Fili hominis putásne vivent ossa ista? Et dixi : Dómine Deus, tu nosti. Et dixit ad me : Vaticináre de óssibus istis : et dices eis : Ossa árida audite verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus Deus óssibus his : Ecce ego intromittam in vos spiritum, et vivétis. Et dabo super vos nervos, et succrésce faciam super vos carnes, et superextendam in vobis cutem : et dabo vobis spiritum, et vivétis, et sciétis quia ego Dóminus. Et prophetávi sicut præcepérat mihi : factus est autem sónitus, prophétante me, et ecce commóto : et accesserunt ossa ad ossa, unumquódque ad juncturam suam. Et vidi, et ecce super ea nervi, et carnes ascendérunt : et exténta est in eis cutis désuper, et

Orémus. Flectamus génua. R. Leváte.

#### Oratio.

**D**eus, qui nos ad celebrándum paschále sacraméntum, utriúsque Testamenti páginis instruis : da nobis intel-

#### Propheta VIII.

**A**pprehéndent septem mulieres virum unum in die illa, dicéntes : Panem nostrum comedémus, et vestiméntis nostris operiémur : tantummodo invocetur nomen tuum super nos, aufer opprobrium nostrum. In die illa erit germen Dómini in magnificéntia et glória, et fructus terræ sublimis, et exultatio his, qui salvati fuerint de Israel. Et erit : Omnis qui relictus fuerit in Sion, et residuus in Jérusalem, sanctus vocabitur, omnis qui scriptus est in vita in Jérusalem. Si

terris visus est, et cum hominibus conversátus est.

Oratio. ábius, continúa protectione tuæaris. Per Dóminum.

#### Ezech. 37.

spiritum non habébant. Et dixit ad me : Vaticináre ad spiritum, vaticináre fili hominis, et dices ad spiritum : Hæc dicit Dóminus Deus : A quátuor ventis veni spiritus, et insúffla super interfectos istos, et reviviscant. Et prophetávi sicut præcepérat mihi : et ingressus est in ea spiritus, et vixerunt : steteruntque super pedes suos exércitus grandis nimis valde. Et dixit ad me : Fili hominis, ossa hæc univérsa, domus Israel est : ipsi dicunt : Aruerunt ossa nostra, et périt spes nostra, et abscessi sumus. Propitérea vaticináre, et dices ad eos : Hæc dicit Dóminus Deus : Ecce ego aperiam túmulos vestros, et educam vos de sepulcris vestris populus meus : et inducam vos in terram Israel. Et sciétis quia ego Dóminus, cum aperúero sepúlcrá vestra, et edúxero vos de túmulis vestris popule meus : et dederó spiritum meum in vobis, et vixeritis, et requiescere vos faciam super humum vestram, et dicit Dóminus omnipotens.

Oratio. ligere misericórdiam tuam ; ut ex perceptione præsentium mínerum, firma sit expectatio futurórum. Per Dóminum.

#### Isaie 4.

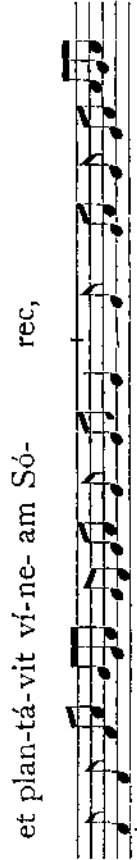
abliérít Dóminus sordes filiárum Sion, et sanguinem Jérusalem laverit de médio ejus in spiritu judicii, et spiritu ardoris. Et creábit Dóminus super omnem locum montis Sion, et ubi invocátus est, nubem per diem, et fumum et splendorem ignis flamántis in nocte : super omnem enim glóriam protectio. Et tabernáculum erit in umbráculum diéi ab aestu, et in securitatem, et absconsiónem a túrbine et a plúvia.

(M.M. = 160.)

Tract.

8.

(67-69)



Orémus. Flectámus génua. R. Leváte.

Oratio.

**D**Eus, qui in ómnibus Ecclesiæ tuæ filiis, sanctorum Prophetarum voce manifestasti, in omni loco dominationis tuæ, satorem te bonorum sèminum, et electorum pálimítum esse cultórem: tribue pópulis tuis, qui et vinearum apud

Propheta IX.

**I**N diébus illis : Dixit Dóminus ad Moýsen et Aaron in terra Aegýpti : Mensis iste, vobis principium mensesum : primus erit in mensesibus anni. Loquimini ad univèrsum coetum filiorum Israel, et dicite eis : Décima die mensis hujus tollat unusquisque agrum per familias et domos suas. Sin autem minor est númerus ut sufficere possit ad vescendum agrum, assumet vicinum suum qui junctus est domui suæ juxta númerum animarum quæ sufficere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque macula, másculus, anniculus : juxta quem ritum tollétis et hædum. Et servábitis eum usque ad quartadécimam diem mensis hujus : immolábítque eum univèrsa mul-

Orémus. Flectámus génua. R. Leváte.

Oratio.

**O**Mnipotens sempitérne Deus, qui in ómnium óperum tuórum dispensatione mirábilis es : intèlligant redempti tui, non fuisse excelléntius quod initio factus

Propheta X.

**I**N diébus illis : Factum est verbum Dómini ad Jonam prophetam secundum, dicens : Surge, et vade in Niniven civitatem magnam : et prædica in ea prædicationem, quam ego loquor ad te. Et surrexit Jonas, et abiit in Niniven juxta verbum Dómini : et Ninive erat civitas magna itinere trium dierum. Et coepit Jonas intrare in civitatem itinere diei unius : et clamávit, et dixit : Adhuc quadraginta dies, et Ninive subvertétur. Et crediderunt viri Ninivite in Deum : et prædicaverunt jejúnium, et vestiti sunt sacco a majore usque ad minórem. Et pervénit verbum ad regem Ninive : et surrexit de solio suo, et abjéit vestimén-

Orémus. Flectámus génua. R. Leváte.

Oratio.

**D**Eus, qui diversitatem génitum in confessione tui nómínis adunásti : da nobis, et velle, et posse quæ præci-

te nómine censéntur, et ségetum ; ut spinarum et tribulorum squalore rescedat. digna efficiántur fruge fecúndi. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum : Qui tecum.

Exodii 12.

titúdo filiorum Israel ad vespèram. Et sument de sanguine ejus, ac ponent super utrumque postem, et in superimínariis domórum, in quibus comedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni, et ázimos panes cum lactúcis agréstitibus. Non comedétis ex eo crudum quid, nec coctum aqua, sed tantum assum igni : caput cum pedibus ejus et intestinis vorábitis. Nec remanébit quidquam ex eo usque mane. Si quid residuum fuerit, igne comburétis. Sic autem comedétis illum : renes vestros accingétis, et calceaménta habébitis in pedibus, tenentes báculos in manibus, et comedétis festinánter : est enim Phase (id est tránsitus) Dómini.

est mundus, quam quod in fine saeculorum Pascha nostrum immolátus est Christus : Qui tecum vivit.

Jonæ 3.

tum suum a se, et indátus est sacco, et sedit in cinere. Et clamávit, et dixit in Ninive ex ore regis et príncipum ejus, dicens : Hómínes, et juménta, et boves, et pecora non gustent quidquam : nec pascántur, et aquam non bibant. Et operiantur sacco hómínes, et juménta, et clament ad Dóminum in fortitúdine, et convertátur vir a via sua mala, et ab iniquitate, quæ est in manibus eórum. Quis scit si convertátur, et ignoscat Deus : et revertátur a furore iræ suæ, et non peribimus ? Et vidit Deus ópera eórum, quia conversi sunt de via sua mala : et misértus est pópulo suo, Dóminus Deus noster.

Propheta XI.

**I**N diébus illis : Scripsit Moýses cánticum et dócuit filios Israel. Præcepitque Dóminus Josue filio Nun, et ait : Confortáre, et esto robústus : tu enim introducés filios Israel in terram, quam pollicitus sum, et ego ero tecum. Postquam ergo scripsit Moýses verba legis hujus in volumine, atque complévit : præcepit Levitis, qui portábant arcam fœderis Dómini, dicens : Tollite librum istum, et ponite eum in iátere arcae fœderis Dómini Dei vestri : ut sit ibi contra te in testimónium. Ego enim scio contentiónem tuam, et cervicem tuam durissimam. Adhuc vivente me et ingrediente vobiscum, semper contentiose egistis

(M.M. ♩ = 160.)

Tract.

8. (sol-do)

At-tén-de \* caé-lum, et ló-quar : et áu-di-at tér-ra vér-ba ex ó-re mé-o.

ba ex ó-re mé-o.

cté-tur sic-ut plú-vi-a e-lóqui-um mé-

um : et de-scéndant sic-ut ros vér-ba

mé-a, sic-ut ímber su-per grá-

mi-na. ¶ Et sic-ut nix su-per foé-

contra Dóminum : quanto magis cum mórtuus fuero ? Congregáte ad me omnes majores natu per tribus vestras, atque doctóres, et loquar audientibus eis sermones istos, et invocábo contra eos caelum et terram. Novi enim quod post mortem meam inique agétis, et declinábítis cito de via, quam præcépi vobis : et occurréte vobis mala in extremo tempore, quando feceritis malum in conspectu Dómini, ut irritétis eum per ópera manuum vestrarum. Locutus est ergo Moýses, audiénte univèrso coetu Israel, verba cárminis hujus, et ad finem usque complévit :

num: qui a nó-men Dó-mi-ni in-vo-cá-bo. Y. Dá-te magni-tú-di-nem Dé-o nó-stro: Dé-us, vé-ra ó-pe-ra é-jus, et ómnes ví-ae é-jus ju-dí-ci-a. Y. Dé-us fidé-lis, in quo non est in-i-qui-tas: jú-stus et sán-ctus \* Dó-mi-nus.

Orémus. Flectámus génua. R̄. Leváte.

Oratio.

**D**eus, celsitudo humilium, et fortitudo gentium plenitudinem potentiam tuam, rectorum, qui per sanctum Moysen et da laetitiam mitigando terrorem: ut puerum tuum ita erudire populum tuum omnium peccatis tua remissione delictis, sacri carnis tui decantatione voluisti, quod denuntiatum est in ultionem, trans-ut illa legis iteratio fieret etiam nostra eat in salutem. Per Dominum nostrum.

Propheta XII.

Dan. 3.

**I**N diébus illis: Nabuchodonosor rex sex, et stáruit eam in campo Dura provinciae Babylonis. Itaque Nabuchodonosor rex sexaginta, latitudine cubitorum ut sexaginta, latitudine cubitorum

magistratus, et iudices, duces, et tyránnos, et praefectos, omnesque principes regiónum, ut convenirent ad dedicatiónem státnae, quam exéret Nabuchodonosor rex. Tunc congregati sunt sátropae, magistratus, et iudices, duces, et tyránni, et optimates, qui erant in partibus constituti, et universi principes regiónum, ut convenirent ad dedicatiónem státnae, quam exéret Nabuchodonosor rex. Stabant autem in conspectu státnae, quam posuerat Nabuchodonosor rex: et praeco clamabat valenter: Vobis dicitur populus, tributus, et linguis: In hora qua audieritis sonitum tubae, et fistulae, et citharae, sambucae, et psalterii, et universi generis musicorum, cadentes adoráte státnam auream, quam constituit Nabuchodonosor rex. Si quis autem non prostratus adoráverit, eadem hora mittetur in fornacem ignis ardentis. Post haec igitur statim ut audierunt omnes populi sonitum tubae, fistulae et citharae, sambucae, et psalterii, et symphoniae, et generis musicorum: cadentes omnes populi, tribus, et linguae, adoráverunt státnam auream, quam constituerat Nabuchodonosor rex. Statimque in ipso tempore accedentes viri Chaldaei accusaverunt Judaeos, dixeruntque Nabuchodonosor regi: Rex in aeternum vive: tu rex posuisti decretum ut omnis homo qui audierit sonitum tubae, fistulae, et citharae, sambucae, et psalterii, et symphoniae, et universi generis musicorum, prostrat se, et adorét státnam auream: si quis autem non proccidens adoráverit, mittatur in fornacem ignis ardentis. Sunt ergo viri Judaei quos constituisti super opera regiónis Babylonis, Sidrach, Misach, et Abdénago: viri isti contentesunt, rex, decretum tuum: deos tuos non colunt, et státnam auream, quam exerxisti, non adorant. Tunc Nabuchodonosor in furóre et in ira praecipit ut

Hic non dicitur: Flectámus génua. sed tantum:

Orémus.

**O**mnipotens sempitérne Deus, spes unica mundi, qui prophetarum tuorum praecónio, praesentium temporum declarasti mysteria: auge populi tui vota

placatus; quia in nullo fideium, nisi ex tua inspiratióne, proveniunt quarumlibet incrementa virtutum. Per Dominum.

Hic expletis, si Ecclesia habuerit Fontem baptismalem, Sacerdos descendit cum Clero et Ministris ad benedictionem Fontis: et interim cantatur sequens:

(M.M. ♩ = 160.)

Tract.

8.

(sol-do)

Sic-ut cér-  
vus \* de- sí-  
de-rat ad  
fón-tes aquá-  
rum : i- ta de-

sí- de-rat á- nima mé- a ad te, Dé-  
us.

¶ Si- tí- vit á- nima mé-

a ad Dé- um ví-  
vum : quando

vé- ní- am et appa- ré- bo

ante fá- ci- em Dé- i mé- i?

¶ Fu- é- runt mí- hi lácrimae mé-  
ae pá- res dí- e ac nó- cte,

dum dí- ci- tur mí- hi per sín- gu- los dí-

es : U- bi est \* Dé- us tú-  
us?

*Deinde Sacerdos, antequam intret ad benedictionem Fontis, dicit hanc Oratio-*  
*nem iuxta Fontem.*

¶ Dóminus vobiscum. R̄. Et cum spiritu túo.

Orémus.

Omnipotens sempitérne Deus, réspice  
propítius ad devotíonem pópuli rena-  
scéntis, qui sicut cervus, aquárum tuárum  
ánimam corpúsq; sanctíficet. Per Dñum.

*Postea procedit ad benedictionem Fontis, dicens :*

¶ Dóminus vobiscum. R̄. Et cum spiritu túo.

Orémus.

Omnipotens sempitérne Deus, adésto  
magnae pietátis tuae mystériis, adé-  
sto sacraméntis : et ad recreándos novos  
pópulos, quos tibi fons baptismatis pár-  
turit, spíritum adoptiónis emítte : ut  
quod nostrae humilitátis geréndum est  
ministreris, virtútis tuae impleátur effé-  
ctu. Per Dóminum.

*Oratio.*

*Deinde prosequitur in modum Praefationis, junctis manibus :*

Per ómnia saécula saeculórum.  
R̄. Amen. ¶ Dóminus vobiscum. R̄. Et  
cum spíritu túo. ¶ Sursum córda.  
R̄. Habémus ad Dóminum. ¶ Grátias  
agámus Dómino Deo nóstro. R̄. Dignum  
et justum est.

*Hic Sacerdos manu extensa dividit  
aquam in modum crucis, et eam statim  
línico extergit, dicens :*

¶ Qui hanc aquam regenerándis homini-  
bus preparatam, arcána sui núminis  
admixtíone foecúndet : ut sanctificatióne  
concep'ta, ab immaculáto divini fontis  
génesis caeléstis émergat. Et quos aut  
itéro, in novam renáta creatúram, pro-  
sexus in corpore, aut aetas discérnit in  
tém-pore, omnes in unam pariat grátia  
mater infántiam. Procul ergo hinc, ju-  
bén'te te Dómine, omnis spíritus immú-  
dus absce'dat : procul tota nequítia dia-  
bólicae fraudis absistat. Nihil hic loci  
hábeat contráriae virtútis admixtio : non  
insidiándo circumvolet : non laténdo  
subrépat : non inficiéndo corrúmpat.

*Aquam manu largit.*

¶ Sicut haec sancta et innocens creatúra,  
libera ab omni impugnatoris incur-  
su, et totius nequítiae purgáta discussu.  
Sic fons vivus, aqua regenerans, unda  
purificans : ut omnes hoc lavacro salutí-

fero diluendi, operante in eis Spiritu Sancto, perfectae purgationis indulgentiam consequantur.

*Facit tres cruces super fontem, dicens :*

**U**Deum benedico te, creatura aquae, per Deum et vivum, per Deum et sanctum : per Deum, qui te in principio, verbo separavit ab arida : cujus Spiritus super te ferebatur.

*Hic manu aquam dividit, et effundit eam versus quatuor mundi partes.*

**Q**ui te de paradisi fonte manare fecit, et in quatuor fluminibus totam terram rigare praecipit. Qui te in deserto amarum, suavitate indita fecit esse potabilem, et sitienti populo de petra produxit. Bene et dico te et per Jesum Christum Filium ejus unicum, Dominum nostrum : qui te in Cana Galilaeae signo admirabili, sua potentia convertit in vinum. Qui pedibus super te ambulavit : et a Joanne in Jordane in te baptizatus est. Qui te una cum sanguine de latere suo produxit : et discipulis suis jussit, ut credentes baptizarentur in te, dicens : Ite, docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

*Mutat vocem, et prosequitur in tono Lationis.*

**H**Aec nobis praeccepta servantibus, tu Deus omnipotens, clemens adesto : tu benignus aspira.

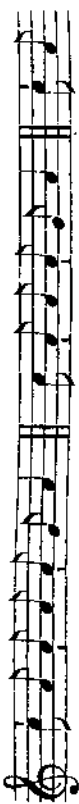
*Halet ter in aquam in modum crucis, dicens :*

**T**U has simplices aquas tuo ore benedicto : ut praeter naturalem enumerationem, quam lavandis possunt adhaerere corporibus, sint etiam purificandis mentibus efficaces.

*Deinde reverentibus Sacerdote et Ministris ad Altare, cantantur Litaniae a duobus Cantoribus, et Chorus idem simul repetit.*

**U**bi vero non est Fons baptismalis, finita ultima Prophetia cum Oratione, omnibus genuflexis, cantantur Litaniae in medio chori a duobus Cantoribus, utroque Choro idem simul respondente.

(M.M. ♩ = 144 à 160.)



Ký-ri-e e-lel-i-son, Chríste e-lel-i-son. Ký-ri-



e-lel-i-son. Chríste áudi nos. Chríste exáudi nos.



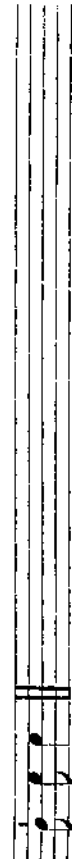
Pá-ter de caé-lis Dé-us, mi-se-ré-re nó-bis.  
Fí-li Redémptor mún-di Dé-us, mi-se-ré-re nó-bis.  
Spí-ritus Sán-cte Dé-us, mi-se-ré-re nó-bis.  
Sán-cta Trínitas ú-nus Dé-us, mi-se-ré-re nó-bis.



Sán-cta Ma-ri-a, ó-ra pro nó-bis.  
Sán-cta Dé-i Gé-ni-trix, ó-ra pro nó-bis.  
Sán-cta Ví-r-go ví-r-gi-num, ó-ra pro nó-bis.  
Sán-cte Mi-chael, ó-ra pro nó-bis.  
Sán-cte Gá-briel, ó-ra pro nó-bis.  
Sán-cte Rá-phael, ó-ra pro nó-bis.



Omnes sán-cti Ange-li et Archánge-li, o-rá-te  
Omnes sán-cti beatorum Spí-rituum ór-di-nes, o-rá-te  
Sán-cte Joá-nnes Baptísta, ó-ra  
Sán-cte Jó-seph, ó-ra  
Omnes sán-cti Patriár-chae et Prophé-tae, o-rá-te



pro nó-bis.



Sán-cte Pé-tre, ó-ra pro nó-bis.

Sán-cte Pá-ule,	óra.	Sán-cte Silvé-ster,	óra.
Sán-cte André-a,	óra.	Sán-cte Gregó-ri,	óra.
Sán-cte Joá-nnes,	óra.	Sán-cte Augústí-ne,	óra.
Omnes sán-cti Apóstoli et Evan-gelístae,	oráte.	Omnes sán-cti Pontífices et Con-fessó-res,	oráte.
Omnes sán-cti Discípuli Dó-mi-ni,	oráte.	Omnes sán-cti Doctó-res,	oráte.
Sán-cte Sté-phane,	óra.	Sán-cte Antóni,	óra.
Sán-cte Lauré-nti,	óra.	Sán-cte Benedic-te,	óra.
Sán-cte Vincé-nti,	óra.	Sán-cte Domí-nice,	óra.
Omnes sán-cti Má-rytes,	oráte.	Sán-cte Francí-sce,	óra.

Omnes sancti Sacerdotes et  
Levitae, orate.  
Omnes sancti Monachi et Ere-  
mitae, orate.  
Sancta Maria Magdalena, ora.  
Sancta Agnes, ora.  
Sancta Caecilia, ora.



Pro-pi-ti-us e-sto, parce no-bis Do-mi-ne.  
Pro-pi-ti-us e-sto, exau-di nos Do-mi-ne.  
Ab omni ma-lo, li-be-ra nos Do-mi-ne.

Ab omni peccato,  
A morte perpetua,  
Per mysterium sanctae incarnationis tuae,  
Per adventum tuum,  
Per nativitatem tuam,  
Per baptismum et sanctum jejunium tuum,  
Per crucem et passionem tuam,  
Per mortem et sepulturam tuam,  
Per sanctam resurrectionem tuam,  
Per admirabilem ascensionem tuam,  
Per adventum Spiritus Sancti Paracleti,  
In die iudicii.

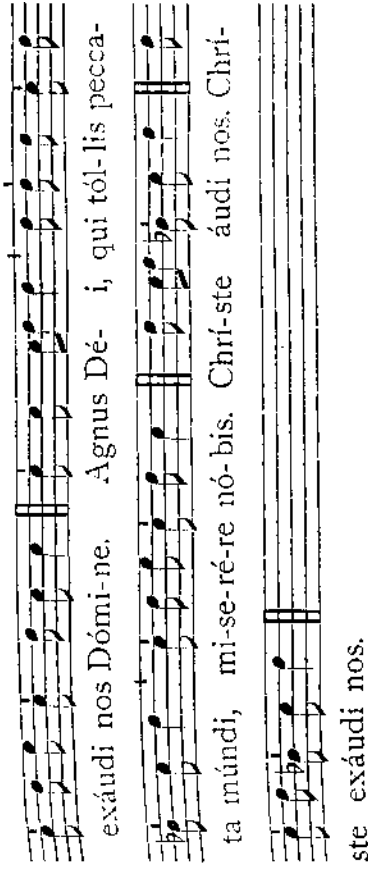


Pecca-to-res, te ro-gamus audi nos.

Ut nobis parceas,  
Ut Ecclesiam tuam sanctam et regere et conservare digneris,  
Ut Dominum Apostolicum et omnes Ecclesiasticos ordines et in sancta religione conservare digneris,  
Ut inimicos sanctae Ecclesiae et humiliare digneris,  
Ut regibus et principibus christianis et pacem et veram concordiam donare digneris,  
Ut nosmetipsos in tuo sancto servitio et confortare et conservare digneris,  
Ut omnibus benefactoribus nostris et sempiterna bona retribuas,  
Ut fructus terrae et dare et conservare digneris,  
Ut omnibus fidelibus defunctis et requiem aeternam donare digneris,  
Ut nos exaudire digneris,



Agnus De-i, qui tol-lis pec-ca-ta mun-di, parce no-bis Do-mi-ne. Agnus De-i, qui tol-lis pec-ca-ta mun-di,



exaudi nos Do-mi-ne. Agnus De-i, qui tol-lis pec-ca-ta mun-di, mi-se-re-re no-bis. Chri-ste audi nos. Chri-ste exaudi nos.

*Hic Cantores solemniter incipiunt Kyrie eleison, ut notatur pro Tempore Paschali, 14; quo finito Celebrans incipit solemniter Gloria in excelsis. et pulsantur campanae.*

## Oratio.

Deus, qui hanc sacratissimam noctem disti; ut corpore et mente renovati, puram tibi exhibeant servitium. Per gloriam dominicae Resurrectionis illaram tibi exhibeant servitium. Per stras; conserva in nova familiae tuae eundem Dominum nostrum Jesum Christum adoptivum spiritum, quem de-stum Filium tuum: Qui tecum vivit.

Lectio Epistolae beati Pauli Apostoli ad Colossenses. Col. 3.  
Ratres: Si surrexistis cum Christo. Mortui enim estis, et vita vestra est esto: quae sursum sunt quaerite, tibi abscondita cum Christo in Deo. Cum Christus est in dextera Dei sedens: quae Christus apparuerit. vita vestra: tunc sursum sunt sapite non quae super ter-et vos apparebitis cum ipso in gloria.

*Finita Epistola Celebrans incipit:*

(M.M.  $\frac{1}{2}$  = 160.)



Alle-lu-ia.

*Et totum decantat ter, elevando vocem gradatim: et Chorus post quamlibet vicem in eodem tono repetit illud idem.*

*Postea Chorus proseguatur:*



Kyrie eleison, Do-mi-ne,



quo-ni-am bo-nus: quo-ni-



am in sae-cu-lum mi-se-ri-cor-di-a \*

é-  
(M.M. ♩ = 160.)  
Tract.  
8.  
(sol-do)

(Non repetitur Alleluia).

Laudá- te \* Dó- mi-num ómnes gén- tes :  
et col- lau- dá- te

é- um ó- mnes pó- pu- li. ¶. Quóni- am con- firmá- ta

est su- per nos \* et vé- ri- tas Dó- jus : mi- se- ri- cór- dí- a

é- ni má- net \* in aetér- num.

¶ Sequentia sancti Evangelii secundum Matthaeum. *Matth. 28.*  
 VEsperae autem sabbati, quae lucéscit de caelo : et accedens revólvit lapidem, et sedébat super eum : erat autem aspé- ctus ejus sicut fulgur : et vestiméntum ejus sicut nix. Prae timóre autem ejus magnus. Angelus enim Dómini descéndit : extérriti sunt custodes, et facti sunt velut

mórtui. Respondens autem Angelus, di- pósito erat Dóminus. Et cito eúntes. xit mulieribus : Nolite timére vos : scio dicite discipulis ejus quia surrexit : et enim, quod Jesum, qui crucifixus est, ecce praecédit vos in Galiliam : ibi eum quærítis : non est hic : surrexit enim, vidébitis. Ecce praedixi vobis. sicut dixit. Venite, et vidéte locum ubi Non dicitur Credo neque Offertorium.

Secreta.

SUscipe, quaesumus Dómine, preces ad aeternitátis nobis medéam, te ope- pópuli tui, cum oblationibus hostiá- ránte, proficiant. Per Dóminum. rum : ut paschalibus initiáta mystériis,

Præfatio Paschalis, 7. Dicitur Pax Dómini sit semper vobiscum, sed pacis oeculum non datur. Agnus Dei, non dicitur, nec Postcommunio.

\* Post sumptionem Sacramenti, pro Vesperis in Choro cantatur :

Alle-lú- ia, \* al- le-lú- ia, al- le- lú- ia.  
Psalmus 116.

1. Laudá- te Dó- mi-num ómnes gén- tes : \* laudá- te

é- um ómnes pó- pu- li.

2. Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : \* et veritas Dómini manet in aetérnum.

3. Glória Pátri, et Fílio, \* et Spíritui Sánto.

4. Sicut erat in principio, et nunc, et sémpet, \* et in saecula saeculórum. Amen.

Repetitur Antiphona Alleluia, et statim Celebrans in cantu incipit Antiphonam ad Magnificat, quam Chorus prosequitur.

Vé- spe- re au- tem sáb- ba- ti, \* quae lu- cé- scit in

prima sábbati, vé- nit Ma- ri- a Magda- lé- ne, et álte- ra Ma- ri- a, vi- dé- re se- púl- crum, al- le- lú- ia.

E u o u a e. Cant. Magnificat. 8. G. 210.

*Repetita Antiphona a Choro, Celebrans dicit :*  
 V. Dóminus vobiscum. R̄. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

**S**pirítum nobis Dómine tuæ caritatís | schálibus satiásti, tua fácias pietáte  
 infúnde : ut quos sacraméntis pa- | concórdes. Per Dóminum.  
*Deinde dicit :* V. Dóminus vobiscum. R̄. Et cum spiritu tuo.

*Et Diaconus vertens se ad populum, cantat :*

(M.M. ♩ = 160.)



I-te, míssa est, al-le-lú-ia, al-le-lú-ia.  
 R̄. Dé-o grá-ti-as, al-le-lú-ia, al-le-lú-ia.

#### AD COMPLETORIUM.

V̄. Júbe dómne benedicere. — *Lectio brevis.* Frátres : Sóbrni estóte. — V̄. Adju-  
 tórium nóstrum. Páter nóster. *Et facta Confessione et Absolutione dicitur :*  
 V̄. Converte nos. V̄. Déus in adiutorium cum Alleluia. Glória Pátri.

*Deinde sine Antiphona dicuntur Psalmi de Dominica, in tono sequenti :*

#### Psalmus 4.



1. Cum invo-cá-rem exaudi-vit me Dé-us justí-ti-ae



mè-ae : \* in tri-bu-la-ti-ó-ne di-la-tásti mí-hi.

2. Miserere méi, \* et exáudi oratióne[m] meám.
3. Fílii hóminum úsquequo grávi corde? \* ut quid diligitis vanitatem et  
 quærítis mendáciúm?
4. Et scítote quóniam mirificávit Dóminus sánctum súum : \* Dóminus exáudiet  
 me cum clamávero ad eum.
5. Irascímni, et nolite peccáre : \* quae dicitis in córdibus véstris, in cubilibus  
 véstris *compungímni.*
6. Sacrificáte sacrificiúm justítiae, et speráte in Dómino, \* Múlti dicunt :  
 Quis osténdit nobis bóna?
7. Signátum est super nos lúmen vultus túi Dómine : \* dedísti lætítiam in  
 córde meo.
8. A fructu fruménti, víni et ólei súi, \* multiplicáti sunt.
9. In páce in iálpsum \* dórmiam et requiescam.
10. Quóniam tu Dómine singularíter in spe \* constituísti me.
11. Glória Pátri, et Fílio, \* et Spirítui Sáncto.
12. Sicut érat in principio, et nunc, et sémp[er], \* et in saecula saeculorum. Amen.

#### Psalmus 90.

*Cantor*



I. Qui há-bi-tat in adju-tó-ri-o Altíssimi, \* in pro-te-



cti-ó-ne Dé-i cae-li commo-rá-bi-tur.

2. Dícet Dómino : Suscéptor méus es tu et refúgium méum : \* Deus méus, sperábo in eum.
3. Quóniam ipse liberávit me de láqueo venáníum, \* et a verbo áspero.
4. Scápolis súis obumbrávit tibi : \* et sub pénnis ejus sperábis.
5. Scúto circúmdabit te veritas ejus : \* non tímébis a tímóre noctúrno.
6. A sagítta volánte in die, a negótio perambulante in ténebris : \* ab incúrso, et daemónio meriátáno.
7. Cádent a látere tuo mílle, et decem míllia a dextris tuis : \* ad te autem non appropinquábit.
8. Veruntamen óculis tuis considerábis : \* et retributióne[m] peccatórum vidébis.
9. Quóniam tu es Dómine spes méa : \* Altíssimum posuisti refúgium túum.
10. Non accédet ad te málum : \* et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.
11. Quóniam Angelis súis mandávit dé te : \* ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
12. In mánibus portábunt te : \* ne forte offéndas ad lápidem pedem túum.
13. Super aspídem et basílicum amólábis : \* et conculcábis leónem et draconem.
14. Quóniam in me sperávit, liberábo eum : \* prótegam eum, quóniam cognóvit nómén méum.
15. Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : \* cum ipso sum in tribulatióne : eripiam eum et glorificábo eum.
16. Longítudine dierum replébo eum : \* et osténdam illi saluáre méum.
17. Glória Pátri, et Fílio, \* et Spirítui Sáncto.
18. Sicut érat in principio, et nunc, et sémp[er], \* et in saecula saeculorum. Amen.

#### Psalmus 133.

*Cantor*




I. Ecce nunc benedí-ci-te Dóminum, \* ómnes sérví Dómi-ni.

2. Qui státis in dómo Dómini, \* in átríis dómus Dei nóstri.
3. In nóctibus extóllite mánu[s] véstras in sáncta, \* et benedicite Dóminum.
4. Benedicat te Dóminus ex Sion, \* qui fecit caelum et terram.
5. Glória Pátri, et Fílio, \* et Spirítui Sáncto.
6. Sicut érat in principio, et nunc, et sémp[er], \* et in saecula saeculorum. Amen.

*Chorus*

*Hymnus, Capitulum, R. breve et V. non dicuntur sed Psalmis ceteris inchoantur.*  
*Ant. Vespere autem sabbati, ut supra, 647; et statim incipitur Canticum Nunc*  
*dimittis.*

## Canticum Simeonis.

8.  *(sol-do)*  
 1. Nunc dimittis sérvum tú-um Dómi-ne, \* se-cúndum  
 vérbum tú-um in pá-ce. 2. Qui-a vi-dé-runt ó-cu-li  
 mé-i \* sa-lu-tá-re tú-um. 3. Quod pa-rá-sti \* etc.

3. Quod parásti \* ante faciém omnium populórum :

4. Lúmen ad revelatiónem géntium, \* et glóriam plébis tñae Israel.

5. Glória Pátri, et Filio, \* et Spíritui Sáncto.

6. Sicut érat in principio, et nunc, et sémpér, \* et in saécula saeculórum. Amen.

*Repetita Antiphona, statim dicitur :*


Ÿ. Dóminus vobiscum. R. Et cum spíritu túo.

*Oratio. Visita, cum reliquis, 239. In fine, Antiphona. Regina caéli. 241.*

## DOMINICA RESURRECTIONIS.

AD MATUTINUM.

Pater. Ave. Credo.



Ÿ. Dómi-ne, lá-bi-a mé-a a-pé-ri-es. R. Et os mé-um


annunti-á-bit láudem tú-am.

Déus in adjutórium. Glória Pátri. Alleluia. 217.


## Invitatorium.

6.  *(fa-te)*  
 Sur-ré-xit Dómi-nus ve-re, \* Al-  
 le-lú-ia.

*Chorus repetit : Surréxit Dóminus vere : \* Alleluia.*

Psalm.  *94.*  
 Ve-ní-te, exsultémus Dómi-no, ju-bi-lémus Dé-  
 o, sa-lu-tá-ri nó-stro : prae-occupémus fá-ci-em é-jus in  
 confessi-ó-ne, et in psálmis ju-bi-lémus é-i.

*Chorus : Surréxit.*



Quó-ni-am Dé-us mágnus Dómi-nus, et Rex mágnus su-  
 per ómnes dé-os : quó-ni-am non re-pellet Dómi-nus plé-  
 bem sú-am : qui-a in mánu é-jus sunt ómnes fi-nes tér-  
 rae, et al-ti-tú-di-nes món-ti-um ípse cónspi-cit.

*Chorus : \* Alleluia.*

*In sequenti Psalmi versu, ad verba. Venite, adorémus, et prociadámus ante*  
*Déum, genuflectitur.*